

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2011. év december hó 2. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétsége miatt **vádolt** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2011. április 14. napján kihirdetett Kb.I.7/2011/10. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A bűnjeljegyzék 1-3. tételszámai alatt bevételezett, a bírósági iratok 13/b. naplószáma alatt kezelt 1 db 359317024724150 IMEI számú mobiltelefon, 1 db 89367030520922097926 IMSI számú SIM kártya, valamint 1 db azonosító nélküli 512MB Micro SD memóriakártya lefoglalását megszünteti és azokat sértettnek kiadni rendeli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a bűncselekmény helyes jogszabályi megnevezése: Btk. 348. § /1/, /2/ és /4/ bekezdés.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2011. április 14. napján kihirdetett Kb.I.7/2011/10. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségében, ezért megrovásban részesítette. Kötelezte az eljárás során felmerült 15.400,- forint bűnügyi költség megfizetésére, továbbá rendelkezett a bíróság az eljárás során lefoglalt tárgyak lefoglalásának megszüntetéséről és kiadásáról.

A katonai ügyész a tárgyaláson súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést. A vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét

változtassa meg, és a vádlottal szemben próbára bocsátás intézkedést alkalmazzon.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.II.60/2011. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlottat a Btk. 87. § (2) bekezdés e/ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával ítélje pénzbüntetésre. Ezen túlmenően indítványt tett arra, hogy az elsőfokú bíróság erre vonatkozó rendelkezésével szemben a bűnjelként lefoglalt tárgyakat a lefoglalás megszüntetését követően ne a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézetnek, hanem a tulajdonos sértettnek rendelje kiadni.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében a katonai ügyészi fellebbezést a másodfokú ügyészi átiratában írt változtatással tartotta fenn.

A vádlott a saját védelmében, illetve az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy végrehajtotta az átvizsgálást, csak nem találta meg a mobiltelefont. Az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

A bejelentett katonai ügyészi fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, azonban a tárgyaláson az objektív bizonyítéknak tekintendő híváslista elétárását követően elismerte azt, hogy nem elég alaposan hajtotta végre az átvizsgálást, és így nem vette észre a mobiltelefont. Az elsőfokú bíróság az ítélet 3. oldal 3. bekezdésétől az 5. oldal utolsó bekezdéséig igen részletesen elemezte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért állapított meg a vádlottra nézve terhelő tartalmú tényállást. A tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírlata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa, amikor vádlott bűnösségét szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségében állapította meg. A fellebbviteli bíróság a katonai tanács jogi értékelő tevékenységével egyetért. A másodfokú bíróság csupán pontosítja annak a Btk. szerinti megjelölését, így az helyesen a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) és (4) bekezdés szerint minősülő bűncselekmény.

A katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő- és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a vádlott cselekménye az elbíráláskor már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint vele szemben alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen. Nem kétséges az, hogy a vádlott a történeti tényállásban rögzített belső szabályokban előírt átvizsgálást részben elvégezte. Ezt a fogvatartott és a vádlott cselekményét figyelemmel kíséző tanú is megerősítette. Felelőssége csupán abban állapítható meg, hogy az átvizsgálást felületesen, nem a megfelelő gondossággal végezte el, és ez lehetőséget teremtett arra, hogy az előzetes fogvatartásban lévő fogvatartott a mobiltelefonját a hozzá tartozó kártyákkal együtt a zárkájába vigye. A vádlotti cselekménynek a gondatlanságban megnyilvánuló, viszonylag kisebb társadalomra veszélyességére, továbbá a terhelt javára jelentkező nagy számú és jelentősebb súlyú enyhítő körülményre figyelemmel a súlyosításra, pénzbüntetés kiszabására irányuló módosított katonai ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett. A másodfokú katonai tanács nem látta indokoltnak súlyosabb intézkedés alkalmazását sem.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a fogvatartottól lefoglalt tárgyakat - a lefoglalás megszüntetése mellett - a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézetnek rendelte kiadni. A Be. 155. § (2) bekezdésében foglaltak szerint a lefoglalás megszüntetésekor a lefoglalt dolgot annak kell kiadni, aki a bűncselekmény elkövetésekor a dolog tulajdonosa volt, és ezt kétséget kizáróan igazolni tudja. Nem fér kétség ahhoz, hogy a sértett volt a bűncselekmény elkövetése idején a fenti tárgyak tulajdonosa, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a bűnjeljegyzék 1-3. tételszámai alatt feltüntetett tárgyak lefoglalását megszüntetve, azokat a sértettnek rendelte kiadni. Természetesen ezek a tárgyak a fogvatartás ideje alatt a fogvatartott letéti tárgyaiként kezelendők, azokat nevezett ténylegesen nem birtokolhatja.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2011. év december hó 2. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
bíró

Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2011. év december hó 2. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő